ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 13. června 2013,

kterým se mění rozhodnutí 2011/30/EU o rovnocennosti systémů veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí některých třetích zemí, které se vztahují na auditory a auditorské subjekty, a o přechodném období pro auditorské činnosti auditorů a auditorských subjektů z některých třetích zemí v Evropské unii

(oznámeno pod číslem C(2013) 3491)

(Text s významem pro EHP)

(2013/288/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS [1], a zejména na čl. 46 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle rozhodnutí Komise 2011/30/EU [2] mají auditoři a auditorské subjekty ze třetích zemí a území uvedených v příloze uvedeného rozhodnutí možnost nadále vykonávat svoje činnosti v Unii, pokud jde o zprávy auditora týkající se ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek za finanční roky začínající v období od 2. července 2010 do 31. července 2012.

(2) Komise posoudila systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí vztahující se na auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí a území uvedených v příloze rozhodnutí 2011/30/EU. Toto posouzení bylo provedeno za pomoci Evropské skupiny orgánů pro dohled nad auditory. Systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí vztahující se na auditory a auditorské subjekty z uvedených třetích zemí a území byly posouzeny na základě kritérií stanovených v článcích 29, 30 a 32 směrnice 2006/43/ES, které upravují systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí vztahující se na auditory a auditorské společnosti členských států. Hlavním cílem spolupráce mezi systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí vztahujícími se na auditory a auditorské subjekty v členských státech a třetích zemích by mělo být dosažení vzájemné důvěry v systémy dohledu druhé strany na základě rovnocennosti těchto systémů.

(3) Z posouzení je patrné, že Abú Dhabí, Brazílie, Mezinárodní finanční centrum v Dubaji, Guernsey, Indonésie, Jersey, Malajsie, Ostrov Man, Thajsko a Tchaj-wan mají systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí pro auditory a auditorské subjekty, jejichž činnost podléhá obdobným pravidlům, jako jsou pravidla stanovená v článcích 29, 30 a 32 směrnice 2006/43/ES. Je proto třeba považovat systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí pro auditory a auditorské subjekty z uvedených třetích zemí za rovnocenné systémům veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí pro auditory a auditorské společnosti členských států.

(4) Bermudy, Egypt, Kajmanské ostrovy, Mauricius, Nový Zéland, Rusko a Turecko zřídily nebo zřizují systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí pro auditory a auditorské subjekty. Informace o fungování a pravidlech, jimiž se tyto systémy řídí, však nejsou dostatečné k tomu, aby bylo možno posoudit rovnocennost. K provedení dalšího posouzení, které by umožnilo přijmout konečné rozhodnutí o rovnocennosti těchto systémů, je od uvedených třetích zemí a území nutno získat doplňkové informace, aby bylo možné jejich systémům lépe porozumět. Je proto třeba prodloužit přechodné období stanovené v rozhodnutí 2011/30/EU s ohledem na auditory a auditorské subjekty, kteří předkládají zprávy auditora týkající se ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek společností se sídlem v uvedených třetích zemích a územích.

[1] Úř. věst. L 157, 9.6 2006, s. 87.
[2] Úř. věst. L 15, 20.1.2011, s. 12.

(5) Auditoři a auditorské subjekty, kteří předkládají zprávy auditora týkající se ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek společností se sídlem v Hongkongu, Indii a Izraeli, využívali přechodné období dané rozhodnutím 2011/30/EU. Od té doby nemají tyto třetí země nebo území nezávislý systém veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí. Nepředložily informace týkající se jejich auditorských regulačních systémů a systémů dohledu. Za této situace se zdá, že uvedené třetí země nebo území nepřijaly nezbytná opatření k tomu, aby jejich právní úpravu auditu Komise uznala za rovnocennou systémům veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí vztahujícím se na auditory a auditorské subjekty v členských státech. Pokud jde o auditory a auditorské subjekty, kteří předkládají roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky společností se sídlem v uvedených třetích zemích, přechodné období stanovené v rozhodnutí 2011/30/EU by proto nemělo být prodlouženo.

(6) Na ochranu investorů by měli mít auditoři a auditorské subjekty, kteří předkládají zprávy auditora týkající se ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek společností se sídlem ve třetích zemích uvedených v příloze II tohoto rozhodnutí, možnost vykonávat během přechodného období nadále auditorské činnosti v Unii, aniž by byli zaregistrováni podle článku 45 směrnice 2006/43/ES, pouze tehdy, když poskytnou požadované informace. Jestliže informace předloží, měli by mít uvedení auditoři a auditorské subjekty možnost nadále vykonávat svoje auditorské činnosti, pokud jde o zprávy auditora týkající se ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek za finanční roky začínající v období od 1. srpna 2012 do 31. července 2015. Toto rozhodnutí by nemělo mít vliv na právo členských států uplatňovat ve vztahu k těmto auditorům a auditorským subjektům své systémy vyšetřování a sankcí.

(7) Rozhodnutí 2011/30/EU by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(8) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 48 odst. 1 směrnice 2006/43/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2011/30/EU se mění takto:

1) V článku 1 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Pokud jde o auditorské činnosti týkající se ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek za finanční roky počínající 1. srpnem 2012, považují se pro účely čl. 46 odst. 1 směrnice 2006/43/ES za rovnocenné systémům veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí vztahujícím se na auditory a auditorské společnosti členských států systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí vztahující se na auditory a auditorské subjekty z těchto třetích zemí a území:

1) Abú Dhabi

2) Brazílie

3) Mezinárodní finanční centrum v Dubaji

4) Guernsey

5) Indonésie

6) Ostrov Man

7) Jersey

8) Malajsie

9) Tchaj-wan

10) Thajsko“.

2) Článek 2 se mění takto:

a) v návětí odstavce 1 se slova „v příloze“ nahrazují slovy „v příloze I“;

b) odstavce 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„2. Členské státy neuplatňují článek 45 směrnice 2006/43/ES, pokud jde o auditory a auditorské subjekty, kteří předkládají zprávy auditora týkající se ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek společností se sídlem ve třetích zemích a územích uvedených v příloze II tohoto rozhodnutí, jak je uvedeno v čl. 45 odst. 1 zmíněné směrnice, a to za finanční roky začínající v období od 2. července 2010 do 31. července 2015, v případě, že příslušný auditor nebo auditorský subjekt poskytne příslušným orgánům členského státu všechny tyto informace:

a) jméno a adresu příslušného auditora nebo auditorského subjektu a informace o jeho právní struktuře;

b) v případě, že je auditor nebo auditorský subjekt součástí sítě, popis této sítě;

c) auditorské normy a požadavky na nezávislost, které se vztahují na příslušný audit;

d) popis vnitřního systému kontroly kvality daného auditorského subjektu;

e) údaje o tom, zda a kdy byl u auditora nebo auditorského subjektu naposledy proveden přezkum zajištění kvality, a potřebné informace o výsledku tohoto přezkumu, pokud tuto informaci neposkytuje příslušný orgán třetí země. Jestliže potřebné informace o výsledku přezkumu zajištění kvality nejsou veřejné, považují příslušné orgány členských států tyto informace za důvěrné.

3. Členské státy zajistí, aby byla veřejnost informována o jménu a adrese auditorů a auditorských subjektů, kteří předkládají zprávy auditora týkající se ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek společností se sídlem ve třetích zemích uvedených v příloze II tohoto rozhodnutí, a o skutečnosti, že systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí uvedených zemí a území nejsou dosud uznány jako rovnocenné podle čl. 46 odst. 2 směrnice 2006/43/ES. Pro takové účely mohou příslušné orgány členských států uvedené v článku 45 směrnice 2006/43/ES zaregistrovat rovněž auditory a auditorské subjekty, kteří provádějí audity ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek společností se sídlem ve třetích zemích uvedených v příloze II tohoto rozhodnutí.

4. Aniž je dotčen odstavec 2 mohou členské státy podrobit auditory a auditorské subjekty, kteří provádějí audity ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek společností se sídlem ve třetích zemích uvedených v příloze II, svým systémům vyšetřování a sankcí.“

c) Doplňuje se nový odstavec 5, který zní:

„5. Odstavcem 2 nejsou dotčena opatření týkající se spolupráce v oblasti přezkumu zajištění kvality mezi příslušnými orgány členského státu a příslušnými orgány třetí země uvedené v příloze II za předpokladu, že každé takové opatření splňuje všechna níže uvedená kritéria:

a) zahrnuje provedení přezkumu zajištění kvality na základě zásady rovného zacházení;

b) bylo předem oznámeno Komisi;

c) neomezuje žádné rozhodnutí Komise podle článku 47 směrnice 2006/43/ES.“

3) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Bod 10) prvního odstavce článku 1 pozbývá platnosti dne 31. července 2013.“

4) Příloha se nahrazuje přílohou I tohoto rozhodnutí.

5) Doplňuje se nová příloha II ve znění přílohy II tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 13. června 2013.

Za Komisi

Michel BARNIER

člen Komise

PŘÍLOHA I

SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ A ÚZEMÍ

Abú Dhabí

Brazílie

Mezinárodní finanční centrum v Dubaji

Guernsey

Hongkong

Indie

Indonésie

Ostrov Man

Izrael

Jersey

Malajsie

Tchaj-wan

Thajsko

PŘÍLOHA II

SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ

Bermudy

Kajmanské ostrovy

Egypt

Mauricius

Nový Zéland

Rusko

Turecko